

Sport

Kovář dosáhl na metu 500 gólů

Fotbal je součástí mého života, říká nejlepší kanonýr malé kopané

VÍT BRABEC

Jihlava – Fotbal ho neskutečně baví, párkrát si zahrál i II. ligu, a své zkušenosti a vytříbenou techniku ukazuje už léta v prvoligových zápasech jihlavské malé kopané. Alexander Kovář si v dresu R.U.M. nadělal k nedávným 39. narozeninám příjemný dárek. Dokázal něco, co se ještě nikomu v historii jihlavské malé kopané nepovedlo. Jako první pokořil metu pěti set vstřelených branek!

Vzpomenete si, v jakém roce jste začal hrát malou kopanou a kdo vás k tomu přivedl?

Už to nějaký ten pátek bude, ale myslím, že asi v roce 97. Skončil jsem v dorostu a začal hrát za muže. V týmu byli kluci, kteří malou kopanou již hráli. Tak nějak jsem se k malé kopané dostal.

Jak na ty začátky vzpomínáte?

Začínal jsem ve druhé lize za SSC Sorry, hrávali jsme na Březinkách u školy. Rozhodčí nebyli jako dnes, ne že by se hrálo jen tak, ale zápasy pískal hráč jiného týmu.

Nehrávalo se náhodou také na škváře Na Točně?

Tam se hrála I. liga. Hrálo se za každého počasí, tak si asi každý dokáže představit, jak hráči vypadali, když pršelo. Žádné sprchy a šatny nebyly, s dnešními podmínkami se to nedá srovnat.

Bylo lehčí se střelecky prosazovat dříve, nebo teď?

Rozhodně dříve. To jsem byl ještě mladý, možná i rychlý (smích). Dnešní fotbal je hlavně o rychlosti, a totéž platí i v malé kopané. S věkem je to v tomhle směru, a také s kondicí, už bídne, proto je dost složité s těmi mladými držet krok. Někdy je to fičák (smích).

Prvním vaším klubem byla Godzilla? S kým jste v ní hrával?

S PLACHETNICÍ NA HRUDI. Alexander Kovář (v oranžovém dresu R.U.M.) si „vodí“ hráče Hranaté koule. Jako první dosáhl na začátku podzimní části I. ligy na magickou metu 500 vstřelených branek! Foto: Archiv MKJ

Ano, byla tam spousta výborných fotbalistů, stejně jako ve všech týmech, kde jsem hrál. Na všechny si nevzpomenu, ale třeba Míra Šancl, Poldá Haberman, Honza Němec.

Pak jste přestoupil do Kulového blesku, se kterým jste toho vyhrál spoustu. Dá se říci, že to byla „nejúrodnější“ doba za vaše působení v malé kopané?

Z Godzilly nás tam tehdy přestoupilo víc. Nevím, jestli to bylo nejúrodnější období, ale párkrát se nám povedlo I. ligu vyhrát. Hlavně jsme měli skvělou partu, kde byla stále legrace, o kterou se staral hlavně Dan Karásek, alias Patrik Hezucký (smích).

Další zastávkou byl Armagedon, se kterým máte také mistrovské tituly. Kolik jich vlastně dohromady „vlastníte“?

I v Armagedonu se nám docela dařilo, a nějaké tituly

jsem vyhrál, ale kolik jich mám dohromady, to si nepamatuji. Statistiku si nedělám. Malou kopanou beru jako sport pro zábavu, kde se setkám s kamarády, pokecáme, zahrajeme, a pak to v hospodě u piva rozebereme (smích).

Do klubu prvoligových kanonýrů, což je dovršení sta gólů, jste vstoupil poměrně brzy. V dubnu 2006, a byl jste teprve třináctý hráč, kterému se to povedlo. To asi potěšilo.

Já v tu dobu vůbec netušil, že nějaký klub existuje. Dozvěděl jsem se to, až když jsem dostal pamětní plaketu a dres.

Nyní rozdáváte radost za R.U.M., v jehož dresu se vám povedlo povznést svou gólovou bilanci do výšin, kam jen tak někdo nedosáhne. Gól proti nováčkovi ABUS Gastro byl vaším pětistým prvoligovým! Byl to váš cíl, dosáhnout na tuto metu?

Mým cílem je se nezranit (smích). Žádné jiné jsem si nedával. Je to prostě zábava, a že občas dám nějaký ten gól je fajn.

Byla během utkání nějaká oslava, třeba saltíčko nebo vítězné gesto?

Góly jsem oslavoval, když jsem byl mladší, kdybych se o něco takové pokusil teď, bylo by to proti mému cíli – nezranit se (smích). Po gólu mi ale všichni hráči pogratovali.

Jste první v historii, což asi těší nejvíc, že?

Je to pěkné být v něčem první, ale není to pro mě nic důležitého.

Jaké je kouzlo, že vám to tam tak padá?

Teď už těch gólů moc nedávám, ale občas se zadaří. Nikdy jsem žádný kanonýr nebyl, spíš jsem ve fotbale ty góly připravoval ostatním. Ale malá kopaná je specifická. Padá v ní spousta branek, a také jsem měl štěstí na výborné spoluhráče. Pak už není tak složité nějaký ten gól vstřelit.

Jste doposud suverénně nejlepším prvoligovým střelcem v historii jihlavské malé kopané, tu gólovou sbírku asi budete chtít ještě chvilku rozšiřovat, že? Kolik sezon vydržíte?

Malou kopanou beru jako možnost se jít proběhnout, zahrát si nejkrásnější hru na světě, které se věnuji od malíčka. Je to součástí mého života a pokud bude zdraví sloužit, rád si přijdu zahrát. Záleží, v jaké to bude soutěži, protože věk nikdo nezastaví a zápasy proti mladým klukům jsou pro nás těžší a těžší. Náš věkový průměr týmu spadá spíše mezi veterány (smích).

Myslíte, že vás někdo dokáže překonat?

Myslím, že ano. Malou kopanou hraje spousta mladých a šikovných fotbalistů, a také si myslím, že padá mnohem více gólů, čemuž napomohly i větší branky. Ale jmenovat je nebudu, oni vědí, kteří to jsou.